

“ASSOCIACIÓ D'AMICS DE L'ÒPERA”

UN NOU EXPERIMENT SABADELLENC

El follet local, que -quan li semblava amb la seva endimoniada malícia desvetlla i mou cervells i voluntats, n'ha fet una vegada més de les seves. Ja em direu si no ha nascut d'una guspira seva aquesta iniciativa cultural a la qual han donat forma els qui es diuen amics de l'òpera. Fa molts anys els sabadellencs vam “inventar” -i amb èxit- els “Amics del Teatre” i, a poca distància, els “Amics del Cinema”. La fórmula ha tornat a funcionar ara amb l'òpera, un fenomen estètic-musical que podia semblar que perdia vigència i resulta que no és pas així. O, almenys, si és que ha travessat un període de decantament, està marcant un camí de recuperació. I justament quan els creixents pressupostos que la seva posta en marxa exigeix van limitant més que mai el creu d'una tan complexa activitat escènica a les grans ciutats cosmopolites, i encara no vulgueu saber a costa de quants malabarismes.

Però a Sabadell som així. Quan àdhuc a Barcelona, un dels focus operístics mundials, la continuïtat de l'òpera passa els seus intríngruls, a la

gregària ciutat del treball -i de la manca de treball- se'ns desvetlla el gust neoromàntic per l'òpera. La crònica local és rica en intrepideses de tota mena. És ben demostrat que sempre ens ha plagut de singularitzar-nos. Vam ser la segona ciutat espanyola -no capital de província- a crear una Caixa d'Estalvis pròpia; vam tenir la primera piscina pública, i un velòdrom que era un dels millors del país, i camp d'aviació, i el primer teatre dedicat permanentment a la infància, i el primer institut de paleontologia... I ara hem creat la primera associació catalana d'“Amics de l'Òpera”.

Sempre, però, en la gènesi de cada una d'aquestes i altres empreses ciutadanes hi trobaríem paternitats individuals ben identificables, i més segures que l'entremeliat geni local. Així, d'aquesta nova entitat d'amics de l'òpera en podem donar les gràcies a la nostra destacada figura operística Mirna Lacambra. Els sabadellencs d'ara ho sabem prou i li ho reconeixem, però convé que això quedi ben registrat perquè, si la iniciativa ad-

quireix ranciesa, les noves generacions mantinguin viu aquest reconeixement. Mirna Lacambra ha posat en la cristallització de la seva dèria aquella il·lusió i aquell ímpetu sense els quals no és possible sortir-se de cap empresa difícil amb encert i eficàcia. Això sí; ella ha sabut envoltar-se d'un grup de col·laboradors que li han estat molt útils. I també ha tingut la col·laboració municipal. Però qui ha mogut tots els fils de la complicada trama ha estat ella, Mirna Lacambra, que sap bé com funciona.

I allò que semblava inassolible ha estat assolit. El 7 d'octubre s'aixecava el teló del teatre municipal La Faràndula i posava davant d'un públic dens, atent i predisposat, l'exorcisme líric de MADAMA BUTTERFLY, amb el seu diorama exòtic i una partitura que fa filigranes amb el maridatge de sentiments i exquisidesa, de dramatisme i contenció.

L'experiència no deixava de presentar caires d'autèntica aventura. Però el teatre s'ompli i l'auditori segueix, talment encisat, el somni exultant, primer, i el penós desengany, i

Una escena de l'obra representada.

Una vista de l'auditori moments abans de començar la representació.

És una gentilesa de

Restaurant

Joan Maragall, 6 i
Advocat Cirera, 38 (Plaça del Gas) - SABADELL
Telèfon 725 23 00

Reproduïm la portada del llibre DELS CARRERS DE SABADELL, que apareix publicat aquests dies dintre la col.lecció **Biblioteca Quadern**, de la qual constitueix el número quatre. El llibre forma un maridatge perfecte entre els dibuixos d'Agustí Masvidal i els textos de Joan Cuscó.

Si l'any 1980 aquests mateixos autors ens van donar, amb caràcter de tàndem, l'original obra titulada "De les eixides", l'èxit de la qual va ser complet, ara ens brindem, amb DELS CARRERS DE SABADELL, un altre itinerari urbà, aquesta vegada a través d'alguns dels carrers de la nostra ciutat.

El nou llibre té les mateixes característiques formals que el primer: cada dibuix va acompanyat d'un text i això en fa una obra de lectura fàcil, ben digerible.

Naturalment, si a "De les eixides" els autors copsaven un mostrari limitat dels encara nombrosos patis domèstics que perviuen a Sabadell, ara han captat i transcrit -gràficament i textualment- una selecció de carrers i altres diversos punts de la geografia urbana. Una selecció que no obeeix, però, a criteris d'importància o de preferència sinó a aneu a saber per quins motius -potser, tanmateix, importants o potser no- s'han sentit atrets.

La major part de nosaltres, transeunts distrets, manta vegada aquefarats, no sabem veure més que carrers i carrers, massa semblants els uns als altres, i ens costa de descobrir-hi alicients i temes de reflexió o d'evocació. I això és el que han sabut fer el llapis de Masvidal i la ploma de Cuscó: deturar-se en ben diversos llocs de la ciutat i recollir-ne allò que el nostre pas de cada dia desaprovita; esprèmer atractiu, o gràcia, o interès anecdòtic, o evocació nostàlgica, d'allò que sembla que no pugui oferir-nos cap d'aquests ingredients.

Si l'obra anterior d'aquesta parella de sabadellencs de soca-arrel constituïa un càlid tribut d'homenatge a la humilitat d'unes eixides, DELS CARRERS DE SABADELL revalorava unes imatges que han arribat a fer-se quotidianes al nostre deambular, i amb elles, com a grup espars i representatiu, es troba revalorada la ciutat tota.

No cal pas que presentem els autors del llibre, com si es tractés de persones desconegudes. Tenen, respectivament, llapis i ploma enamorats de les coses nostres, sabadellenques primordialment, i saben utilitzar els respectius instruments amb extraordinària facilitat i precisió. És d'esperar que aquesta seva nova obra obtingui la mateixa acceptació que l'anterior.

DELS CARRERS DE SABADELL

DIBUIXOS

AGUSTÍ MASVIDAL i SALAVERT

TEXTOS

JOAN CUSCÓ i AYMAMÍ

Llegim en el final del pòrtic amb què s'obre el nou llibre: "Per aquests carrers hi haurà algun record, algun sentiment de cadascú de nosaltres. Ens plauria que en aquestes pàgines hi trobessis, lector o lectora, alguna afinitat".

És de creure que, efectivament, n'hi trobarem més d'una.

DELS CARRERS DE SABADELL. 90 pàgines. 550 ptes. Núm. 4 de la col.lecció **Biblioteca Quadern**

després, de la sensible japoneseta. I aplaudí llargament, amb autèntic fervor, cantants i músics. I no dubtem que a la vegada es premiava la iniciativa, així com la forma tan digna amb què va ser conduïda a la realitat.

Hi ha una cosa que també mereix un elogi especial: és l'haver comptat amb elements artístics sabadellencs, prescindint de si eren o no professionals. El cor és una creació pròpia de "Amics de l'Òpera", i ja resta incorporat a l'equip. Veus femenines i masculines -joves la majoria- proce-

dents de diverses corals sabadellenques, van participar en la representació, sotmesos amb gust a la disciplina de nombrosos assajos i a les molèsties de la disfressa i del maquillatge que la representació requereix. I, encara més, dos sabadellencs, Maria Dolors Llonch i Pascual Haro, van assumir la responsabilitat de personatges i veus individualitzats.

Tot va assolir cotes elevades. O sigui que són dos objectius els que van ser coberts: el d'una acollida positiva per part de la ciutat (recolzada per

l'assistència de representacions oficials) i el d'un oferiment també molt positiu que, no essent decepcionador, deixa una porta ben oberta a l'optimisme per a futures representacions.

¿Serà possible que "Associació d'Amics de l'Òpera" es consolidi i pugui desenvolupar una actuació continuada, bé que espaiada?. Crec que l'equilibri de la vida artística local en sortiria molt beneficiat.

Josep Torrella

"HOGAR DEL LIBRO"

És una gentilesa de

Libres i Revistes"

Pg. Plaça Major, 34 i 12 SABADELL